

XLVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Beskatning af indenlandsk Tobak.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 28de Marts 1874.)

Af det i Rigsdagssamlingen i 1871—72 til Behandling af Regjeringens Lovudkast nedsatte Folkethingsudvalg blev det i dets Betænkning udtalt, at det maatte anse det for en bydende Nødvendighed at paalægge den indenlandske Tobaksavl en Produktionsafgift, og et Forslag til en saadan Afgift blev derefter ogsaa i den følgende Rigsdagsamling forelagt af Regjeringen. Dette Forslag kom dog kun til 1ste Behandling i Folkethinget, hvor der til at overveje det nedfattes et Udvalg, i hvilket Meningerne om Sagen viste sig meget delte, og Regjeringen har derpaa i nærværende Samling forelagt Landstinget et nyt, i flere Henseender forandret Lovforslag angaaende den samme Gjenstand, hvorover det af Landstinget nedsatte Udvalg skal tillade sig at ytre følgende.

Der har imellem Udvalgets Medlemmer været fuldstændig Enighed om, at det, hvis den nuværende Tobakstold forhøies, vil være uundgaaeligt nødvendigt at indføre en Beskatning af den indenlandske Tobaksavl, og Udvalget har ligeledes været enigt om, at denne Beskatning neppe vil kunne lade sig ordne paa en hensigtsmæssigere Maade end ved at lade Afgiften rette sig efter Størrelsen af det med Tobak beplantede Areal. Den anden Beskatningsmaade efter Vægten af de indhøstede og tørrede Tobaksblade, som Lovudkastet har villet give den Skattepligtige Afgang til at vælge, naar man fandt den at foretrække, er forekommen Udvalget at være forbunden med saadanne Uleiligheder, at det har ment, at dette Valg ikke burde indrømmes.

Derimod har der baade om det Spørgsmaal, hvorvidt en Beskatning af den indenlandske Tobaksavl vil være ønskelig, og saa hvis Tobakstolden ikke skulde blive forhøiet, og angaaende Størrelsen af Beskatningen under den ene eller den anden Forudsætning i Udvalget været delte Meninger. Et Flertal af Udvalget (Brasch, Bruun, Fischer,

Melchior, Mourier Petersen, W. Petersen og Ussing) er af den Formening, at det i enhver Henseende vil være det Heldigste at adoptere det Forslag, der blev stillet af Regjeringen ifjor om at ansætte Afgiften af den indenlandske Tobak til det samme Beløb som Tolben af den udenlandske. Flertallet er nemlig ikke i Tvivl om, at Tobaksavlen er en Vok, der saa daarligt passer for det danske Klima, at det kun kan være skadeligt at opelske den her i Landet ved Toldbeskyttelse. For Tiden betales den indenlandske Tobak kun med en Pris af omtrent 10 sk for Pundet, medens de simpleste Tobaksforter, der indføres fra Udlandet, koste omtrent lige saa meget ufortoldede, eller, naar Tolben, der er 7 sk pr. Pb. , tillægges, altsaa omtrent 17 sk ; ja Tobakspinderne finde endog deres Regning ved at erlægge den anførte Told af fremmede Tobaksstykke, der saaledes, selv naar de, hvad tilbørlig er Tilfældet, i Udlandet kunne kjøbes til 4 sk Pundet, her komme til at staa dem i 11 sk . Det er heraf aabenbart, at den indenlandske Tobak er en meget ringe Vare; det maa antages, at den, hvis fremmed Tobak var toldfri, ikke kunde betales med meget over 3 sk Pundet, og gaar man ud fra, at der paa en Slette Land kan produceres aarlig 200 Pb. tørret Tobak (efter hvad nedenfor skal bemærkes, tør Udvalget endog kun sætte 170 Pb.) vilde altsaa under den angivne Forudsætning en med Tobak beplantet Tønde Land kun give en Bruttoindtægt af omtrent 50 Rd. Dette vilde være saa utilstrækkeligt til at lønne Dyrkningen, at man vistnok med Sikkerhed kan sige, at uden Toldbeskyttelsen vilde de 600,000 Rd. , som Udbyttet af den indenlandske Tobaksproduktion i den sidste Tid har andraget aarlig, slet ikke være komne paa Markedet, men have maattet erstattes af udenlandsk Tobak, der aarlig vilde have indbragt en Told af over 40,000 Rd. Men ser man hen til, hvorledes Tobakdyrkingen her i Landet, som tidligere næ-